

Tisztelt Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság!

Dr. Schmidt Mária (XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX) felperes

Eörsi István (1056 Budapest, Belgrád rakpart 27.) alperes ellen

személyiségi jog megsértésének megállapítása iránt indított perében

a Fővárosi Bíróság 19. P. 630.864/2003/4. sorszámú, 2004. március 18. napján kelt és 2004. május 13. napján általunk kézhez vett ítéletének a felperes kereseti kérelmében foglaltakat elutasító része ellen, kívül jegyzett és korábban már meghatalmazással igazolt jogi képviselőm útján, a törvényes határidőn belül

fellebbezést

terjesztek elő,

melyben kérem a T. II. fokú Bíróságot, hogy az I. fokú Bíróság ítéletét részben megváltoztatni és a felperes keresetében foglaltak szerint határozni szíveskedjék.

Álláspontom szerint az I. fokú Bíróság a kereseti kérelem három mozzanata vonatkozásában nem állapította meg helyesen a tényállást, és tévesen állapított meg egyes jogkövetkezményeket is

Indokolás

1. Az I. fokú Bíróság ítéletével egyebek mellett megállapította, hogy alperes a **"közéletünk jobboldalának egyik legzüllötteb figurája"** megfogalmazással megsértette jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogaimat, valamint 150.000,-Ft nem vagyoni kártérítés megfizetésére kötelezte és a további jogsértéstől eltiltotta alperest. Ezt meghaladóan elutasította keresetemet, nem állapította meg az alperes által elkövetett jogsértés tényét azon megfogalmazások alapján, hogy én **"bizniszértelmiségi pártholdudvaronc"**, valamint, **"egy történelemhamisításra specializálódott üzletasszony"** lennék, és nem kötelezte alperest a jogsértés abbahagyására sem. Így az ítélet indokolása kimondotta, hogy a bíróság a felperes keresetét kisebb részben találta alaposnak, továbbá a kért 500.000,-Ft nem vagyoni kártérítési összeg helyett csupán 150.000,- Ft összeget talált elfogadhatónak.

2. Az I. fokú Bíróság a hivatkozott számú ítéletében úgy fogalmaz, hogy a *"bizniszértelmiségi pártholdudvaronc"*... "kifejezés ugyan kifejezetten éles, és nyilvánvalóan szándékoltan negatív tartalmú, de a bíróság szerint nem minősül gyalázkodásnak".

Tisztelettel jelzem, hogy a gyalázkodás ebben az esetben álláspontom szerint azért valósult meg, mert alperes túlzó és durva szavakkal egy folyamat során becsmérel, s noha az idézett kifejezés bevallottan alperes "leleménye", nem tekinthetünk el a től, hogy a kifejezés köznyelvi értelmezését eszközöljük. Kétségtelen, hogy eme "lelemény" meghatározó része az "udvaronc" rész, amelyet a többi szó csak színez. Az "udvaronc" kifejezés pedig a Magyar Értelmező Kéziszótár szócikke szerint "szolgalelkű udvari ember", szolgalelkű pedig az, aki a magasabb rangúakat elvtelenül vagy gyávaságból kiszolgálja. Álláspontom szerint ez a tartalom igenis gyalázkodó jellegű, mert alperes nem elégszik meg azzal, hogy érveket mutasson be a tőlem eltérő felfogása alátámasztására, hanem ezen túlhaladva minősíti tevékenységemet indokolatlanul élesen és negatívan. Kétségtelen, hogy az alperesi megfogalmazás rendkívül pejoratív, ezért erre is alkalmaznia kellett volna a bíróságnak azt a gondolatmenetet, amely szerint "Nincs olyan jogi rendelkezés, amely a gyalázkodást pusztán azért lehetővé tenné bárki számára, mert ő egyébként művész."

Tisztelettel jelzem továbbá, hogy ez az első szövegrész voltaképpen csak színezi az alperes által jogsértő módon keltett látszatot. Közismert, hogy az értelmiségi a társadalom szellemi munkával foglalkozó, műveltebb csoportjának a tagja. Úgy vélem, magam joggal vagyok sorolható ebbe a csoportba végzettségem és tudományos pályám eredményei alapján. A "bizniszértelmiségi" kifejezés természetesen azzal a tartalommal bír, hogy valamilyen üzleti megfontolásból vallanék valamilyen elveket, amelyek ebből folyóan azt a tartalmat hordozzák, hogy üzleti alapon lennék elvtelen. Lehet alperesnek egyebekben ez a véleménye rólam, de összekapcsolódva a "pártholdudvaronc" kifejezéssel ez álláspontom szerint, a fentiekre is tekintettel már a gyalázkodás kategóriájában tartozik.

3. Hasonlóan az előbbiekhöz, a bíróság ítéletében nem találta jogsértőnek az *"egy történelemhamisításra specializálódott üzletasszony"* megfogalmazást sem. Tette ezt azzal az indokkal, hogy "A bíróság a korábbiak szerint nyilvánvalóan nem foglalhat állást történeti-történelmi kérdésekben, nem dönthet arról, hogy kétséget kizáróan mi a 'helyes' történeti felfogás, ehhez képest pedig a felperes nézetei hamisak-e, vagy sem. A bíróság ezért ezt a

kifejezést véleménynek tekintette, az 'üzletasszony' kifejezés pedig a bíróság szerint azonos megítélés alá esik a 'bizniszértelmiségi' kifejezéssel".

A bíróság – állásponatom szerint – tévedett, amikor úgy vélte, keresetemben azt kívánám, hogy a bíróság döntse el, hogy mi a kétséget kizáróan helyes történeti–történelmi felfogás, hiszen ez természetesen egyáltalában nem állott szándékomban. De az kifejezetten szándékomban állott, hogy a bíróság értékelje úgy a kifejezést, hogy az gyalázkodó jellegű. **Teljesen más megítélés alá esik ugyanis az, hogy valaki adott esetben hamis nézeteket vall-e, vagy sem, mint az, ha kifejezetten meghamisítja a történelmet. Lehet az a véleménye alperesnek, hogy az én nézeteim – mivel eltérnek az övétől – hamisak, de az már túlhalad a véleménynyilvánítás szabadságán, ha azt mondja, hogy üzletszerűen magam hamisítom meg a történelmet. Ezzel ugyanis azt állítja alperes, hogy én szándékosan hamisítok, ez pedig gyalázkodás.** Állásponatom szerint ennek a látszatnak a keltése szintén nem fér bele alperes művészi szabadságába. Az első fokú bíróság tehát figyelmen kívül hagyta a fent jelzett különbséget valaminek a valaki szerinti hamissága és a szándékos meghamisítás megalázó vádja között, és azért utasította el kereseti kérelmem ezen részét, mert félreértelmezte azt.

Tisztelettel jegyzem meg továbbá, hogy állásponatom szerint az első fokú bíróság ítélete és az ítélet indokolása más vonatkozásban sem következetes. Az ítélet indokolása hivatkozik a PK. 12. számú állásfoglalásra abban a tekintetben, hogy a közlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is. Ennek dacára a bíróság mintegy elválasztotta egymástól az engem ért jogsérelmeket, valamint a jogsérelmet megvalósító megfogalmazásokat, nem különben ezeken belül az egyes szavakat is, holott azokat a cikkek egészében történő szemlélete alapján kellett volna megítélés tárgyává tenni, továbbá a jogsértő megfogalmazások súlyát értékelve nem volt mindenben tekintettel a társadalmi közfelfogásra sem. Az véleményem szerint ugyanis nem vitatható, hogyha egy intézmény vezetőjével, egy történésszel szemben olyan kijelentések hangzanak el folyamatosan ismétlődő és egyre élesedő hangnemben, amelyekkel alperes a jelen per okát szolgáltatta, az olyan negatív megítélésnek szolgáltatója alapját, ami ellen nem lehet másképpen érdemben védekezni, mint a bíróság előtti jogvédelem keresésével.

4. Az első fokú bíróság nem talált kellő indokot arra, hogy alperest a jogsértések abbahagyására kötelezze, holott alperes sorozatosan követi el jogsértéseit, amit egyebek mellett az is bizonyít, hogy alperes az első fokú

ítélet kihirdetését követően – a 2004. március 26. napján megjelent ÉS-ben, a korábban elkövetettekre mintegy ráerősítve – ismételten gyalázkodó hangnemben nyilvánult meg a "Bepereelt Schmidt Mária II." című cikkében. **Álláspontom szerint már csak ezen az alapon is indokolt, hogy a T. másodfokú Bíróság alperest a jogsértés abbahagyására kötelezze.**

5. Az első fokú bíróság kifejtette ítéletének indokolásában, hogy a jogsértés tárgyi súlyát nem találta kiemelkedőnek, de ugyanakkor jelentéktelennek sem, és a kisebb részben történő pernyertességre tekintettel 150.000,-Ft nem vagyoni kártérítést tartott megfelelőnek megítélni. Tudomásom szerint ugyanakkor a bírói gyakorlat ennél az összegnél magasabb összegeket lát helyesnek meghatározni az enyémhez hasonló ügyekben, **ezért kérem a T. Fővárosi Ítéltáblát, hogy a nem vagyoni kártérítés összegét – az eset összes körülményeinek figyelembe vételével – az eredeti kereseti kérelemben foglaltaknak megfelelően szíveskedjék megállapítani.**

Mindezek alapján – fenntartva az első fokú eljárásban általam és jogi képviselőm által előadottakat – kérem a T. Bíróságot, hogy a fellebbezési kérelemben foglaltak szerinti döntést hozni szíveskedjék.

Budapest, 2004. május 21.

Tisztelettel:

dr. Schmidt Mária
felperes